

Sygn. akt I ACz 636/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku: **H. C.**

przeciwko dłużnikowi: **I. C.**

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika L. C.

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 4 marca 2013 r., sygn. akt X GCo 12/13

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt XCNC 909/12 wydanemu przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, także przeciwko małżonce dłużnika L. C., z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową. W ocenie Sądu wierzyciel nie wykazał za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego, że stwierdza tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała na skutek czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonki dłużnika, a tym samym przesłanek z art. 787 kpc.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem wierzyciel. Zarzucając naruszenie art. 787 kpc wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez uwzględnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W pierwszym rzędzie stwierdzić należy, iż wątpliwości budzi, czy dołączona do wniosku korespondencja prowadzona w formie elektronicznej (e-mail), nie opatrzona bezpiecznym lub też kwalifikowanym podpisem elektronicznym małżonki dłużnika (wedle reguł art. 3 ust.2 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 18.09.2001 r. o podpisie elektronicznym – dz. U. z 15.11.2001 r. ze zm.), który potwierdzałby pochodzenie oświadczenia od małżonki dłużnika a nie innej osoby w

ogóle można uznać za dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc i to zawierający oświadczenie woli wyrażające zgodę na dokonanie oznaczonej czynności prawnej przez dłużnika. Znamiennym przy tym jest i to, że w treści owych kilku e-maili L. C. występowała jako osoba zatrudniona w firmie dłużnika na stanowisku kierownika ds. finansów i zasobów ludzkich, a nie osobiście jako małżonka dłużnika.

Po wtóre, celnie zauważa Sąd I instancji w motywach zaskarżonego postanowienia, iż z treści korespondencji elektronicznej nie sposób wywieść, iżby L. C., jako małżonka dłużnika wyrażała zgodę (nawet ex post) na dokonanie przez dłużnika konkretnej czynności prawnej, która stanowiłaby podstawę wierzytelności stwierdzonej następnie oznaczonym tytułem egzekucyjnym, tj. nakazem zapłaty z dnia 08.11.2012 r. wydanym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, tym bardziej gdy uwzględni się – a co wskazuje we wniosku sam żalący się – iż wierzytelności objęte nakazem zapłaty powstały w okresie od listopada 2011 do maja 2012 r. w następstwie zakupu przez dłużnika towarów handlowych.

Dodać należy, również w ślad za Sądem i instancji, że w sprawie o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności p-ko małżonkowi dłużnika (art. 787 kpc) nie jest dopuszczalne stosowanie domniemania faktycznego, przy ustalaniu, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała za zgodą małżonka dłużnika, Tym samym w oparciu o istnienie wiedzy L. C. o zadłużeniu małżonka, czy udzielaniu odpowiedzi e-mailowych na ponaglenie do zapłaty, nie można zasadnie twierdzić, na gruncie art. 787 kpc, iż małżonka dłużnika wyrażała zgodę na dokonanie czynności prawnej.

W tym stanie rzeczy, wobec nie spełnienia przez wierzyciela wymogu z art. 787 kpc wykazania za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego zgody małżonki dłużnika, prawidłowo Sąd Okręgowy oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności. Ponieważ zażalenie skutecznie tej oceny nie podważyło, przeto na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i 13 § 2 kpc podlegało oddaleniu.

bp